

бетъ, е площта върху която се заселва планинското село. Често това става и въ тѣсното дъно на нѣкоя малка планинска долина, и тогава се получаватъ типично сгѣстени дворища, съ гжсто застроени кжщи, така характерно за нѣкой родопски села. Най-честата форма на планинското село е, разпърскването му въ махли, образуващи групи дворища и кжщи, на голѣмо протежение по ската на нѣкой хълмъ. Но има и

Обр. 149. — Ситуация на планинското село Козарско — пловдивско.

планински села сбрани и представляващи отъ себе си завършена форма на такова село.

Оскждността на равнище, налага сградитѣ да отиватъ на високо и съ подпорни каменни стени да се търси припечелване на всѣка възможна педа равнина, па макаръ и съ цѣната на грамаденъ трудъ. Голѣмия брой сжоржжения направени за тая цѣлъ, вдигане на етажи по кжщята, даватъ особенъ видъ на планинското село, гдѣто въ противовесъ на полското, повече, даже изключително, личи човѣшката